

Война та съ Перси ти на онова врѣме се прѣкъсена-ла; нѣ Атинѣне ти все пакъ карали съюзници ти си (сир. малки ти грѣцки народоправления, най-много на Бѣломорски ти острови) да внасетъ пари въ обща та хазна за войнишки разноски. Тая хазна Периклъ употрѣбилъ за украсяване на Атина, сир. за съграждане на хубави храмове и други сгради, за статуи и за картини. Съ такъви направи особено се напълнила атинска та крѣпость, или Акрополъ. Входъ тѣ отъ градъ тѣ на бърдото, на което била расположена крѣпостьта, билъ украсенъ съ покрити мраморни стѣлпове или портица, която служила за врата въ Акрополъ (*Пропилеи*). Въ Акрополъ между друго то билъ направенъ единъ храмъ *Партенонъ*, за честь на богиня Атина, закрилница на градъ тѣ. Той билъ направенъ отъ най-хубавъ мраморъ, и билъ дългнестъ четирехгълникъ, обиколенъ съ стѣлпове. Партенонъ се има за най-искусенъ паметникъ отъ грѣцко то зидарство. Въ тоя храмъ имало една много голѣма и хубава статуя на богиня Атина, направена отъ прочутий грѣцкий зидаръ Фидия, приятель Перикловъ. По исканіе то на народъ тѣ Фидий направилъ тая статуя отъ най-скѣпо вѣщество, отъ слонова кость, а облѣкло то ѝ отъ чисто злато. Врагове ти на Перикла зели да се оплакуватъ за дѣто той прѣска хазна та по скѣпи сгради и по статуи. Единъ пѣтъ Периклъ рекъ въ народний сборъ: »Атинѣне, ако намирате, че азъ много разносямъ по паметници, тогава азъ приемамъ всички ти разноски отгорѣ си; нѣ на паметници ти ште бѣде написано само мое то име.« Тия думи толкова докачили народъ тѣ, штото той напълно одобрилъ Периклово то прѣдприятие. Друга една кодосална статуя на богиня Атина била излѣвна пакъ отъ Фидия отъ бронза, на смѣтка на маратонска та печалба. Тя прѣдставяла обрѣжена жена, и стояла на най-високо то мѣсто на Акрополъ, та морци ти, кога се задавали камъ